10/07/2020

Χειροτονία Πρεσβυτέρου στη Χαλάστρα

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Την Παρασκευή 10 Ιουλίου το πρωί ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε το θείο λόγο στον Ιερό Ναό των Αγίων Νεομαρτύρων Αθανασίου και Ιωάννου των Κουλακιωτών στη Χαλάστρα, ευχαριστώντας τον Θεό και τους τοπικούς Αγίους επί τη συμπληρώσει 26 ετών από την ημέρα της Ενθρονίσεως του (10 Ιουλίου 1994) στην Αποστολική Μητρόπολη της Βεροίας.

Παράλληλα στη διάρκεια της Θείας Λειτουργίας ο Σεβασμιώτατος τέλεσε την εις πρεσβύτερον χειροτονία του διακόνου π. Ιακώβου Παπαδάμου, αγάμου κληρικού.

Ο Σεβασμιώτατος στο κήρυγμα του ανέφερε μεταξύ άλλων: «Ἀσπάσασθε Πρίσκαν καί Ἀκύ-λαν τούς συνεργούς μου ἐν Χρι-στῷ Ἰησοῦ, οἵτινες ὑπέρ τῆς ψυ-χῆς μου τῶν ἑαυτῶν τράχηλον ὑπέθηκαν».

ΓΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΚΑΝΤΕ ΚΛΙΚ ΕΔΩ

Αναλυτικά το κήρυγμα του Σεβασμιωτάτου:

Ένα ξεχωριστό ἀποστολικό ἀνά-γνωσμα ἀκούσαμε σήμερα ἀπό τόν ἐπίλογο τῆς ἐπιστολῆς τοῦ ἀπο-στό-λου Παύλου πρός τούς Ρωμαί-ους. Καί εἶναι ξεχωριστό, γιατί ὁ πρωτοκορυφαῖος ἀπόστολος ἀπα-ρι-θμεῖ ἐν εὐχαριστίᾳ καί εὐγνω-μοσύνῃ ὅλους τούς συνεργάτες του καί τούς συνεκδήμους του, ἄνδρες καί γυναῖκες, οἱ ὁποῖοι στά-θηκαν δίπλα του στή διάρκεια τῶν ἀποστολικῶν περιοδειῶν του, στίς πόλεις ἀπό ὅπου πέρασε καί κήρυξε τό Εὐαγγέλιο τοῦ Θεοῦ. Εὐχαριστεῖ ὄχι μόνο αὐτούς πού τόν ἀκολούθησαν στή δύσκολη πορεία τοῦ εὐαγγελισμοῦ τῶν ἀν-θρώπων, ἀλλά καί ἐκείνους πού πίστευσαν στόν Χριστό καί συνέ-χισαν τό ἔργο του στίς πόλεις ἀπό τίς ὁποῖες πέρασε.

Γνωρίζει ὁ ἀπόστολος ὅτι ὅλοι αὐτοί, οἱ ὁποῖοι μέ ποικίλους τρό-πους συνέβαλαν στό ἀποστολικό ἔργο του, τό ἔκαναν ἀπό ἀγάπη, τό ἔκαναν θυσιαστικά, τό ἔκαναν μέ αὐταπάρνηση, καί ὅπως γράφει ὁ ἴδιος γιά τό ζεῦγος τῶν σκηνο-ποιῶν πού γνώρισε στήν Κόρινθο, τόν Ἀκύλα καί τήν Πρίσκιλλα, αὐτοί «ὑπέρ τῆς ψυχῆς μου τῶν ἑαυτῶν τράχηλον ὑπέθηκαν», γιά χάρη του, δηλαδή, ἦταν πρόθυμοι νά θυσιάσουν τόν ἴδιο τόν ἑαυτό τους. Δέν μᾶς ἀναφέρει ὁ ἀπόστο-λος Παῦλος τί ἀκριβῶς ἔκαναν οἱ δύο ἅγιοι συνεργοί του, γιατί δέν ἔχει ἰδιαίτερη σημασία. Αὐτό πού θέλει νά μᾶς δείξει εἶναι τό παρά-δειγμα τῆς ἀναστροφῆς αὐτῶν τῶν ἀνθρώπων, τῶν συνεργῶν του ἐν Κυρίῳ, ὅπως συχνά τούς ὀνομάζει, καί τό ὁποῖο θά πρέπει νά μιμούμεθα καί ἐμεῖς. Διότι Ἐκκλησία εἴμεθα ὅλοι ὅσοι ἔχουμε βαπτισθεῖ στό ὄνομα τοῦ Χριστοῦ, ὅσοι ἀξιωθήκαμε νά γίνουμε μέλη τοῦ Σώματός του, ὅσοι κοινωνοῦ-με τοῦ Σώματος καί τοῦ Αἵματός του, καί τό ἔργο τῆς Ἐκκλησίας μᾶς ἀφορᾶ ὅλους καί ὅλοι ἔχουμε χρέος νά συμμετέχουμε σέ αὐτό καί νά προσφέρουμε σέ αὐτό, εἴτε εἴμεθα κληρικοί εἴτε λαϊκοί, ὁ κα-θένας ἀσφαλῶς ἀνάλογα μέ τίς δυνάμεις καί τίς δυνατότητές του.

Φαντάζεται κανείς ὅτι σέ ἕνα ἀνθρώπινο σῶμα ἄν συμβεῖ κάτι σέ ἕνα μέλος δέν σπεύδουν τά ἄλλα νά τό βοηθήσουν; Τό ἴδιο ἰσχύει καί γιά τό μυστικό σῶμα τοῦ Χριστοῦ, γιά τήν Ἐκκλησία. Ἡ Ἐκκλησία μᾶς προσφέρει μέ τό ἔργο της καί μέ τά ἱερά μυστήριά της τή σωτηρία, καί ἐμεῖς ὡς μέλη τῆς Ἐκκλησίας, ὡς μέλη τοῦ σώ-ματος τοῦ Χριστοῦ, ὀφείλουμε νά κάνουμε τό πᾶν, θυσιάζοντας καί τόν ἴδιο τόν ἑαυτό μας, γιά τήν πρόοδο καί τήν ἐνίσχυση τοῦ ἔρ-γου τῆς Ἐκκλησίας, ἔτσι ὥστε νά βοηθοῦνται καί ἄλλοι ἄνθρωποι καί νά δοξάζεται ὁ Θεός.

Καί ἐάν αὐτό ἰσχύει γιά τά λαϊκά μέλη τῆς Ἐκκλησίας, ἰσχύει πολύ περισσότερο γιά ἐμᾶς τούς κληρι-κούς, οἱ ὁποῖοι ἔχουμε ἀφιερώσει τή ζωή μας στό ἔργο καί τή

δια-κονία της καί ἔχουμε λάβει ἀπό τήν Ἐκκλησία τήν τιμή καί τή χά-ρη τῆς ἱερωσύνης.

Αὐτήν τή χάρη θά λάβεις καί σύ σέ λίγο διά τῶν χειρῶν τοῦ Ἐπι-σκό-που σου καί διά τῆς ἐπικλή-σεως τοῦ Παναγίου καί τελεταρχι-κοῦ Πνεύματος. Καί ἡ χάρη αὐτή εἶναι πολύ μεγαλύτερη ἀπό αὐτήν πού εἶχες μέχρι σήμερα ὡς διάκο-νος τῆς Ἐκκλησίας. Ἀπό σήμερα θά εἶσαι οἰκονόμος τῶν μυστη-ρίων της καί ποιμένας τῶν λογι-κῶν της προβάτων. Ἀντιλαμβά-νε-σαι καί σύ πόσο μεγαλύτερη εἶναι αὐτή ἡ τιμή ἀλλά καί πόσο μεγα-λύτερη εἶναι ἡ εὐθύνη τήν ὁποία σοῦ ἐμπιστεύεται ἡ Ἐκκλησία διά τοῦ Ἐπισκόπου σου. Διότι, ὅπως μᾶς διδάσκει ὁ Χριστός στήν παρα-βολή τῶν ταλάντων, ὁ Κύριος ἀνέμενε ἀπό αὐτόν πού ἔλαβε τό ἕνα τάλαντο, ἄλλο ἕνα, ἀλλά ἀπό αὐτούς πού ἔλαβε τά δύο καί τά πέντε, πολλαπλάσια. Αὐτό σημαί-νει ὅτι περιμένει καί ἀπό σένα πού σέ τιμᾶ σήμερα μέ τή χάρη τῆς ἱερωσύνης, μεγαλύτερη προσπά-θεια, μεγαλύτερο ζῆλο, μεγαλύτε-ρη προσφορά, μεγαλύτερη αὐτα-πάρ-νηση καί αὐτοθυσία, ὥστε νά φανεῖς κατά τό δυνατόν ἀντάξιος τῆς τιμῆς πού σοῦ κάνει ὁ Χριστός.

Μήν ἀντιμετωπίσεις ποτέ τή χά-ρη τῆς ἱερωσύνης ὡς μέσο γιά νά ἀπολαύσεις τήν τιμή καί τόν σεβα-σμό τῶν ἀνθρώπων ἤ ἄλλα ὀφέ-λη. Ἡ Ἐκκλησία μας δέν ὀφείλει σέ κανέναν τίποτε. Ἐμεῖς ὀφεί-λου-με, ὅπως λέγει ὁ ἀπόστολος, νά θέτουμε καί τόν τράχηλον ἡμῶν γιά χάρη τοῦ Χριστοῦ καί τοῦ ἔργου τό ὁποῖο μᾶς ἐμπι-στεύ-θηκε.

Ἀγωνίζου, λοιπόν, νά ἀνταπο-κρι-θεῖς στήν οὐράνια αὐτή δωρεά καί τιμή πού λαμβάνεις σήμερα μέ τήν ἀπόλυτη ἀφοσίωσή σου στήν Ἐκκλησία, μέ τήν ὑπακοή σου στόν Θεό καί στόν Ἐπίσκοπό σου, μέ τήν ταπείνωσή σου, μέ τήν αὐ-ταπάρνησή σου, μέ τήν προσεκτι-κή ζωή καί ἀναστροφή σου, μέ τή συνέπειά σου, μέ τήν ἀγάπη σου, μέ τή διάθεσή σου νά ἁγιάζεις τόν ἑαυτό του, προφυλάσσοντάς τον ἀπό τούς πειρασμούς καί τίς κα-κίες τοῦ κόσμου.

Φέρεις τό ὄνομα τοῦ ἁγίου Ἰα-κώβου πρός τιμήν ἑνός ἀπό τούς νεωτέρους ἁγίους τῆς Ἐκκλησίας μας, τοῦ ἁγίου Ἰακώβου τοῦ ἐν Εὐβοίᾳ, ἑνός κληρικοῦ πού διέθετε καθαρότητα βίου καί ἀγάπη ἀπε-ριό-ριστη στόν Θεό καί τούς ἀν-θρώ-πους, ὥστε ἀξιώθηκε οὐρα-νίων χαρισμάτων. Γι᾽ αὐτό καί εὔχομαι πατρικά ἡ ζωή του καί ἡ ἱερά μορφή του νά σέ καθοδηγοῦν στή νέα σου ἱερατική ζωή. Σέ αὐ-τήν θά σέ συνοδεύουν καί οἱ προ-σευχές ὅλων τῶν συμπροσευχο-μένων σήμερα πατέρων τῆς Ἱερᾶς μας Μητροπόλεως, μαζί μέ τίς εὐχές τοῦ πνευματικοῦ σου πα-τρός, τοῦ προϊσταμένου τοῦ ἱεροῦ αὐτοῦ ναοῦ ἀλλά καί τίς δικές μου πα-τρικές εὐχές, οἱ προσευχές τῆς μη-τέρας σου, τῶν οἰκείων καί φί-λων, ὥστε νά διακονήσεις στό γεώρ-γιο τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χρι-στοῦ φυλάσσοντας τήν παρακατα-θή-κη τῆς πίστεως καί τῆς εὐσε-βείας πού σέ λίγο θά λάβεις ἄσπι-λη καί ἀμόλυντη ἕως τῆς συντε-λείας τοῦ αἰῶνος, γιά νά ἀκούσεις καί σύ τό «εὖ δοῦλε ἀγαθέ καί πιστέ,

εἴσελθε εἰς τήν χαράν τοῦ Κυρίου σου».